

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1553. usque ad annum 1557

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011857X

§. 58. Conradi Pellicani mors.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66565)

die prima Novembris Anno Domini millesimo sexcentesimo quinquagesimo octavo adscriptus fuit. Scripsit Sanctus hic Antistes duo volumina Sermonum, qui genuina sunt Sanctitatis, qua claudit, monumenta, cum in illis Divinæ gratiæ charismata fat luculenter eluceant, typisque impressi fuere Compluti Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo octogesimo.

§. LVIII.

Conradi Pellicani mors.

Inter Scriptores Hæreticos primo loco numeratur Conradus Pellicanus, Franciscani Instituti, fideique desertor, qui Rubeaqui in Alsatia parentibus Conrado Kursiners, & Elisabetha Galla natus die octava Januarii Anno Domini millesimo quadringentesimo septuagesimo octavo primam lucem aspexit. Hic abjecto Patris sui nomine Pellicanus appellari voluit, ac humanioribus studiis imbutus Fratrum Minorum Regulam profitebatur, ubi Hæbraicum, Græcumque idioma absque alterius Magisterio edoctus fatis commendandum sese reddebat, necnon cum ingenti nominis sui fama Philosophiam, ac Theologiam tradebat, unde præcipua Provinciæ suæ munia tam in Gallis, quam in Italia, aliisque locis præclare obibat: cum

Sæcul XVI.
A.C. 1555.

vero circa annum millesimum quingen-
tesimum vigesimum secundum Basileensi
Conventui præesset, ex assidua cum hæ-
reticis conversatione depravatus Lutheri
venenum liberalius hauriebat, & quam-
vis ab initio nonnihil circumspecte ne-
quitiam suam occultaret, veritus, ne
ab Ordinis sui Superioribus promerita
castigaretur pœna, nihilominus cunctos
Religiosos, qui ad hæc novitates pro-
pensum præseferiebant animum, singu-
lari affectu prosequabatur; demum vero
Anno Salvatoris nostri millesimo quin-
gentesimo vigesimo sexto Religiosam
vestem, quam per triginta tres annos
gestaverat, penitus abiecit, ac Tiguri
Hæbraicam linguam tradidit, brevique
scortum sibi copulavit, ut hoc signo se
a Romana Ecclesia penitus defecisse
luculenter testaretur, quinimo postquam
prima conjux Anno supra millesimum
quingentesimo trigesimo sexto fati con-
cederet, secundis nuptiis aliam duxit,
atque incæsto hoc connubio pollutus us-
que ad decimam quartam Septembris
diem Anni post Christum natum mil-
lesimi quingentesimi quinquagesimi
quinti vitæ suæ dies duxit, tandem
vero anno ætatis suæ septuagesimo sep-
timo animam evomuit. Hic idem in-
numeros ferme Rabbiorum libros, qui-
bus hi non modo in Sacras Literas,
sed

sed etiam in arcanos Judaicæ supersti-
tionis suæ ritus commentati sunt, ex
Hæbraico in latinum idioma transtulit,
quæ opera omnia Protestantes in septem
volumina redigi, ac typis vulgari
curarunt. Eo defuncto in ejus locum
Argentina Tigurum vocabatur Petrus
Martyr Vermilius, qui tamen, ut nu-
per memoravimus, inde in Angliam
reversus est.

Sæcul. XVI.
A.C. 1555.

§. LIX.

*Dissidia inter Canonicos Comites Lug-
dunenses, & Decanum.*

Hoc anno Facultatis Theologicæ Pa-
risiensis sollicitudo præcipue intenta
erat sopiendæ contentioni, quæ propter
Lugdunensis Capituli consuetudinem,
vi cujus sub Sacræ Hostiæ elevatione
in Missæ sacrificio genua non flecteban-
tur, inter Decanum, ac Canonicos fuit
exorta; nam hunc morem Decanus im-
mutare voluit, contendens, Sacram
Hostiam, dum in Missa elevatur, flexis
genibus esse adorandam, ac propterea
damnabat illum hujus Ecclesiæ morem,
juxta quem Canonici sese dumtaxat in-
clinabant. Ex adverso veterem hanc
consuetudinem tueri volentes asseriebant,
quod Lugdunensis Ecclesia novas con-
suetudines non recipiat, prout Sanctus
Bernardus legitur testatus. Hæc alter-

U 4

catio